

AMIGO DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire
en Aruba per drie maanden fl. 2,— met
vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels
fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD

PLEIN VAN PIETERMAAL, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:

P. JOLY & J. MARTIN,

66. RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonement ta fl. 2,— pa tres
luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan for Curaçao, Bonaire i Aru-
ba fl. 10,— pa aña.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl. 0,50 cada
regel mas fl. 0,07½.

Een merkwaardig boek.

De heer Anatole Leroy-Beaulieu, de geleerde, ongeloofige schrijver met wien wij reeds een paar malen kennis maakten, heeft zijn schoone, uitstekende studiën over het Pausdom, het Socialisme en de Democratie, die in de *Revue des deux mondes* van zijn hand verschenen in een deel verzameld uitgegeven. Hij laat die studiën van een voorrede voorafgaan, waarin hij eenige beschouwingen ten beste geeft over den tegenwoordigen toestand van het Pausdom. Wij trachten in de volgende regelen den zin daarvan weer te geven.

Het bestaan zelf van het Pausdom, zegt hij, en het feit, dat het alles overleeft, wat een noodzakelijke voorwaarde van zijn voortduur scheen, dat heeft iets wonderbaarlijks, wat een afwijking is van de gewone wetten der geschiedenis. Een geestelijk koningschap, zonder tijdelijke macht, midden in den Europa, waar alle kracht in den mond van stalen kanonnen rust: — een internationaal gezag, vrijelijk geduld door miljoenen menschen op een tijdstip, waarop elk volk vreeselijk gekant is tegen iedere inmeniging van buiten; — een maatschappij eindelijk met een compleet hiërarchisch bestuur, waar alle macht in de hoogste waardigheid vereenigd is, en dit alweder in een tijd, waar iedere hiërarchie dreigt te verdwijnen en alle macht daalt, — dat is de drievoudige, levende paradox, die het pauselijk Rome den volken van heden te aanschouwen geeft.

Wanneer men zooveel contrasten ziet tusschen de kerkelijke en de wereldlijke maatschappij; wanneer men beider ontwikkeling, die in tegenovergestelde richting gaat, volgt, dan vraagt men zich verwonderd af, welke gemeenschap er noch tusschen beiden bestaan kan en hoe de eerste nog zulk een sterken invloed op de laatste hebben kan.

FEUILLETON.

E gefe di Amakozenan

SORPRESA.

Continuación di Capítulo IV

Rogers a primí manoe dje hoben capitán. Akres a camná yegá cerca i dici:

— “Querido señor Gordon, ta sinti mi profundamente, ma mi no por permiti, koe bo drentá na conferenciá coe e bandidonan. Como asesino, manera nan tá, nan a tirá riba mi, mientras mi tabata intímá nan di entregá nan. Nan a matá un di mi soldá; ta demasiado tarde pa conferenciá; abiertamente nan a haci oposición contra leinan di estado, koe mi ta representá. Mi ta comprendé e sentimentonan koe ta animá bó i señor Rogers i mi ta deplorá hondamente koe mi deber ta mandá mi di desaprobá bo proposición.”

— “Bo tin razón, capitán Akres,” Gordon ta respondé. “Ma como e asunto mester ta decidí pronto, mi ta suplicá bo di admiti mi i e aldeanonan den fila di bo héndenan koe ta bai atacá e bandidonan.”

Zou het door socialisme en democratie zijn, zooals sommigen meenen? Deze vraag stelt de schrijver ter beantwoording in zijn boek; en niet slechts deze, maar nog een andere, meer algemeene, hoogere: of het christendom namelijk, of — wat voor de landen, waar de meerderheid katholiek is, op hetzelfde neerkomt — of het Pausdom en de roomsche Kerk nog een inwerking van betekenis kunnen hebben op de maatschappij?

De schrijver meent hier eerst een verklaring schuldig te zijn. Want onder hen, die zijn boek lezen, zullen er wellicht zijn, die zich inbeelden, dat bezorgdheid voor het geloof en de belangen van de Kerk hem die bladzijden had doen schrijven. Welkenkende menschen waren reeds zoover gegaan en hadden den schrijver daarmee gelukgewenscht. Hij werpt dit echter ver van zich af. Hij zegt met alle oprechtheid en nederigheid te bekennen, dat zijn aandrif minder edel, of minder belangloos was.

Niet „de ijver voor het huis des Heeren” heeft zijn hand geleid. In de beschouwing van de Kerk en de democratie plaatste hij zich minder op een godsdienstig dan op een politiek standpunt. Niet in het hemelsch, het goddelijk licht van het geloof heeft hij de maatschappij strijd en de ontwikkeling der hedendaagsche volken beschouwd, maar staande op aarde, op de niet hoog verheven kruin der menscheijke wetenschappen, flauw bestraald door het licht der rede en der gewone ondervinding. De stad, waar hij zijn oog op gevestigd hield, was het geheimzinnig Jerusalem niet, het vaderland der christelijke zielen, maar de aardse stad met haar afbrokkende steenen torens, met haar vervallen menscheijke woningen, wier muren van boven tot naar beneden gespleten zijn door ontloffingsstoffen, die duizendmaal meer te vreezen zijn dan dynamiet of wat dan ook.

Al heb ik — gaat de schrijver voort

— de kracht van den godsdienst voor het zedelijk leven van den mensch ondervonden, hier heb ik mij niet gestoord aan geestelijke zaken en het eeuwig heil der ziel; zoo hoog is mijn blik niet gestegen; slechts had ik het maatschappelijk heil onzer volken op het oog. Ik heb alleen getracht door de dubbele, ja driedubbele ringmuur van vooroordeelen heen te dringen, die om ons is opgetrokken door de lichtzinnigheid en de hartstochten van onzen tijd; en wat ik gezien heb, heb ik eenvoudig weergegeven, zonder menschelijk opzicht en zonder iets te verbloemen, als een man vrij van ieder juk en onafhankelijk van iedere school.

Voorzeker zal men meenen, dat ik niets nieuws aan het licht heb gebracht en men heeft gelijk. Wij, die ons leven lang niets anders doen dan de zedelijke en maatschappelijke ideeën dooreenwerpen, wij vinden slechts met veel moeite waarheden terug, die zoo oud zijn als de wereld zelve. Waar is mijn onderzoek dan op uitgelopen? Op het ontdekken van wat honderdmaal vóór mij erkend is: dat de maatschappijen den zedelijken grondslag niet kunnen missen en dat het verdwijnen van het godsdienstig gevoel in de volken een leegte achterlaat.

Hebben wij nu al niets, om die leegte aan te vullen, nooit toch zullen wij de behulpzame hand reiken aan hen, die haar trachten te vergrooten. En wanneer christenen van goeden wil, zij het ook de Paus van Rome, of de fransche geestelijkheid, hun krachten inspannen om het zedelijk gevoel door het godsdienstige te verhoogen, dan mag — waar die Paus en die Kerk niet meer dan vrijheid vraagt — de geheugenis aan voorbijzijnde oneenigheden of oude veeten ons niet het recht geven, hun dit te beletten.

Men spreke nu niet van een theocratie; wat de drukkende hiërarchie en het naieve geloof der middeleeuwen niet hebben tot stand kunnen brengen, dat zal de redene-

rende onrust van onzen tijd evenmin kunnen vestigen. De maatschappij is krachtig genoeg, de vrijheid van geweten en denken, staat, in Frankrijk ten minste, hecht genoeg, om iets van Paus of geestelijken te vreezen te hebben.

Moet de moderne wereld, op haar beurt, de tyrannie der onwetendheid ondergaan, en, gelijk de grieksche Romeinsche beschaving na Athene en Alexandrië, zoo ook de nooggeroemde germaansche — latijnsche voor een duizend jaren van het tooneel verdwijnen — dat zal niet komen van den Paus of de Kerk. Beschaving en wetenschap hebben, dunkt ons, nader en meer te vreezen vijanden. Indien onze bibliotheken, onze laboratoriums, onze academiën en museums de prooi der vlammen moeten worden, dan zal waarlijk dat vuur niet met de kaarsen der kathedralen ontstoken worden. Arme kathedralen! De Paus en zijn priesters zullen bezwaarlijk de volksmenigte weer binnen haar muren terug kunnen voeren. Daar weten de kerken van Parijs over te spreken. Maar mocht het volk onzer groote steden den weg naar die kathedralen weer opzoeken, mocht het zich weer neerzetten aan den voet van den gewijden kansel, niet om te spotten met een welsprekendheid, die zij niet begripen, maar om het woord des Evangelies te hooren, het zou die “tempels van bijgeloof” verlaten minder verbitterd tegen de maatschappij en meer te vreden met zijn lot; en ik twijfel of het dan zijner vrijheid wel minder waardig zou zijn.

Zoo spreekt de beroemde econoomist, op wien al wat rationalist heet in Frankrijk bouwde. Mocht zijn woord aan velen de oogen doen opengaan. Wij zouden niet gaarne al deze beschouwingen onderschrijven, maar de plaatsen, waar wij met den schrijver niet instemmen zijn nog zoo belangrijk, dat wij meenden het geheel aan onze Lezers ter genieting te moeten aanbieden.

Naturalmente Akres a aceptá tal proposición. Gordon a invitá señor Rogers pa él hibé na cas dje domine, koe tabata su amigo bieuw, bai spera resultado dje batalja. Ma e anciano a nengá, él kier presencjá e esfuerzo pa libertá su querida jioe. Gordon solito anto a bai e pueblo bai buscá asistencia di su habitantenan. Coe celo ardiente nan a armá nan mes; hacha, scopet, toer lo ke tabata na manoe, nan a cogé sigui e capitán.

E soldanan koe a stop di tirá un ratoe, a coeminsá di nobo, i bao dj'esai e aldeanonan a cal riba e dos portanan dje muralja rondó di cas. Coe hacha nan a atacá e obranan di paloe. En vano Tall William tabata defendé su mes tan valerosamente como e sitiadornan; nan ira ta aumentá, según e trabao ta progresá. E portanan ta vacilá; ata un di nan ta cedé, i e sitiadornan ta drentá. Más di un nan a cai mortalmente herido, ma castigo dje asesinonan ta terrible; nan no perdoná ni un dje bandidonan; esnan koe no por a hui bai coe nan gefe den e pieza principal dje edificio, nan toer a sucumbi bao di golpi di hacha, ó nan a ser punjalá, pasobra e confusión tabata demasiado grandi pa por a haci uso di arma di fuego.

Bien pronto nan a caba coe toer esnan pa fô di cas; e otro bandidonan a atrincherá nan mes, manera den un fortaleza, den e pieza principal. E aldeanonan i e soldanan a penetrá den e otro piezanan; dj'ayí nan tabata tirá riba ventananan di antesala camina e bandidonan ta reuní, di modo koe e sitiadornan mester a keda inactivo i atené nan na defendé portanan, pasobra nan no ta tribí para delanti dje ventananan pa correspondé e fuego. De vez en cuando noemá, nan ta lográ haci un tiro koe ta acertá. Esai ta enfriá nan valor; nan ta perdé confianza riba nan forza. Palábranan di animación dje gefe tan temible anteriormente no tin efecto. Pa excitá nan valor, él a larga parti e binja fuerte di Cabo, koe él a haya den bodéganan; ma no ta sirbí. El ta coeminsá amenazá nan, él ta maldicioná; nan cara ta cerrá; nan ta keda miréle rabiá; i ora Tall William a dal un di nan pa obligéle avanzá, nan a perdé toer respeto fô di vista; nan a cai riba nan gefe manera tigre furioso. Ta resultá un combate terrible. Repetidamente él ta tirá nan fô di su curpa, i kolf di su carabina ta cai manera un martin di heroe riba calpachá di su héndenan rebelde. Diferente di nan ta zak abao morto; otro ta halá atrás; — awor e

porta di cas ta sucumbi bao dje fuerte gólpinan di hacha dje sitiadornan, i e colononan ta penetrá adén; ainda e bandidonan ta sigui bringá coe otro; silencioso, coe e valor sombrío di desesperación, nan ta luchá coe otro. Boroto di kibramento dje porta ta hací nan drai mirá toer asustá. Tall William ta aprovechá dje momento di irresolución: coe kolf di su scopet, como si fuera un garroti, él ta barrí su héndenan tirá te ayá, i pasando meimei di nan, él ta alcanzá cuarto di Alice. Coe un salto él ta riba balcón; coe un segundo salto peligroso él ta den jardín; él ta coeri boelá e muralja; i mientras e bandidonan asustá ta sucumbi bao di golpi dje colononan, nan gefe ta desaparecé den yerba haltoe na cantoe dje río chiquito.

Toer resistencia a caba, i bien pronto e tata lamentando, e novio desesperá a convencé nan mes, koe Alice a desaparecé. E servidórnan koe nan a los awor di nan cadena, a participá nan koe nan a hiba e senjorita bai, i koe na salimientoe Alice por a bisa un dje servidórnanan, koe nan ta hibé na un isla den río Kary. Na principio Rogers i Gordon ta consolá nan coe e cordamentoe, koe, una vez nan gefe morto, e vigilántenan

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Met het stoomschip *Oranje Nassau*, dat gisterenavond, met bestemming voor Pto. Cabello, La Guayra verliet, wordt morgen ochtend het eerste gezelschap verwacht, dat wij verleden week aankondigden.

Het is ons hartelijk welkom.

De spaansche oorlogsstoomboot *Jorje Juan*, onder bevel van de Commandant D. Antonio Eulate y Fery kwam Woensdag morgen uitvarende van La Guayra alhier aan. De gewone schoten van begroeting werden gewisseld. De consul van Spanje, de heer Wm. Henriquez bracht daarna een bezoek aan boord en werd met het eerbetoen aan zijn waardigheid verschuldigd, ontvangen.

In den namiddag van gisteren 2 Juni, arriveerde alhier het stoomschip van de kopermaatschappij van Tucacas, genaamd *Tucayo*, uitgerust als Britsch oorlogschip door den Commandant van een te die haven zich bevindend Britschen oorlogsbodem.

Naar men zegt is dit bootje hier gekomen om per telegraaf versterkingen voor de Britsche zeemacht in de Venezuelaansche wateren te vragen van het station te Barbadoes, ter bescherming van Britsche onderdanen, nu de burgeroorlog in Venezuela heerscht en ongeregeldeheden ook tegen vreemdelingen, naar men beweert, te Tucacas zijn gepleegd.

De tijdingen over de revolutie loopen zoodanig uiteen, dat men werkelijk niet weet, waaraan zich te houden.

(C. Ct.)

Lijst van brieven, die onbestelbaar zijn beronden:

Alejandro Correo, Johan Moonki, Eduardo Troconis, Esteban Rodriguez.

Een aangeteekende brief geaddresserd aan Domingo Plaza.

NEDERLAND.

Den 2 Mei des avonds verlieten H. M. de Koningin en H. M. de Koningin-Regentes de residentie tot het aanvaarden van de vroeger reeds aangekondigde buitenlandsche reis. Tien minuten voor het vertrek van den extra trein kwamen de Vorstinnen in de wachtkamer van het Hof aan, alwaar H. H. M. M. een grooten kring van autoriteiten vonden, om de beide Koninginnen uitgeleide te doen.

Opgemerkt werden: graaf Schimmelpenninck, baron Du Tour van Bellinchave; al de ministers, hoofden der bestuurs-departementen: de Commissaris der Koningin in Zuid-Holland; de burgemeester der residentie; de generaals ridder Alewijn, Van Helden, Egter van Wissenkerke, Schneider; de vice admiraal Ten Bosch; de voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal; de vice-president van den Raad van State;

dje moza lo largéle bai mediante un bon pago.

Ma bien pronto e esperanza ayí á ser destruí. Capitán Akres ta drentá i ta anunciá koe e gefe a scapá bai. Ja él a sacá algún soldá su tras na su busca i él a doená nan orden di trecé e bandido biboe ó morto. Akres su intención ta di buscá cueva dje malhechornan, i di caba coe n' éle, coe apoyo dje colónonan.

Ta di mes koe Gordon i Rogers a poné nan na cabez dje aldeánonan. Nan a deseá di cogé camina unbe; ma nan tabata obligá di moderá nan impaciencia, pa motiboe koe e soldánan, fatigá tabatin necesidad di descanso después dje batalja sangrienta. Durante e tempoe ayí, Gordon a bai den pueblo bai informá pa e Amakoze, ma ni un hende no por a doenéle ni di más mínima noticia di Flebboe.

E cincoe homber koe Akres a mandá na busca di Tall William, tabata cincoe homber valiente i di mas experimentá di su companja. Inmediatamente nan a haya e lugar camina e bandido a boelá muralja. Nan a keda pará ayí un momento, tantoe pa deliberá kiko nan tin di sigui hací, como pa nan sosegá un poco i comé algo. Un pida pam, pida piscá sécoe i un boca di té frío, koe nan

de heeren mra. Kist en jhr. Roëll, leden van den Raad van Voogdij: de kolonel plaatselijke commandant enz.

Voor zoover de tijd dit toeliet, namen HH. MM. van elk der aanwezigen hartelijk afscheid.

Allen vergezelden de vorstelijke reizigers tot aan den trein, en van het balkon van den salon-wagen onderhield de Regentes zich nog eenige oogenblikken met de dames du Palais, aan wie H. M. bij het afluiven van den trein een tot weerziens toeriep.

Het gevolg der koninklijke familie bestaat uit hofdames, den kolonel jhr. Van Spengler, adjudant en jhr. Van Pabst tot Bingerden, kamerheer. Van wege Hr. Ms. kabinet is toegevoegd de referendaris jhr. Vegelin van Claerbergen.

HH. MM. reizen via Emmerik, Keulen, Mainz en Mannheim en hopen, den nacht reizende, morgen ochtend te 8 ure 37 min. te Sand aan te komen.

Een slaapwagen van de koninklijke Pruisische spoorwegvereeniging maakte deel uit van den trein, die tot aan Emmerik onder geleide stond van den heer Silvergieter Hoogstadt, inspecteur der exploitatie van de Staatsspoorwegmaatschappij.

Bij het afrijden van den trein van 's-Hage klonk HH. MM. het gejuich tegen van een kinderschare, die in de aan den spoorweg uit komende hofjes gedurende geruimen tijd het voorbijgaan van de koninginnen stonden af te wachten.

Op last van Hare Majesteit de Koningin-Weduwe Regentes, brengt de directeur van het kabinet der Koningin ter algemeene kennis, dat gedurende Hoogstlezelver verblijf in het buitenland, alle aan Hare Majesteit gerichte brieven moeten bezorgd worden aan het Kabinet der Koningin, alwaar voor een geregelde doorzending der stukken aan het adres van Hare Majesteit zal worden zorg gedragen.

De *Staatscourant* van 1/2 Mei bevat de wet van 4 April jl. (Stbl. 55), tot instelling der orde van Oranje-Nassau.

Wij vernemen, dat er bij gelegenheid van de wereldtentoonstelling te Chicago, ter vermindering van te groote onkosten, geene deputatie namens de Nederlandsche regeering der waarts zal worden afgevaardigd, doch de vertegenwoordiging van Nederland en de behartiging der Nederlandsche belangen aldaar, op voorstel van den Nederlandschen gezant te Washington, zal worden opgedragen aan een sedert geruimen tijd in de Vereenigde Staten gevestigden Nederlander.

Wie de hiertoe aangewezen persoon zal zijn, is echter nog niet officieel bekend.

783 personen zijn in de afgelopen maand aangeworven voor het Indië twee jaar detachement aanvroegen, zijn hieronder begrepen en hun getal moet niet onaanzienlijk zijn.

tabatin den un lesji, atá e comida sobria dje soldanan valiente. Por último un pipa di tabacoe; bao di humamentoe nan a formá toer nan plan, i caba nan a cogé camina. Pisádanan dje bandido ta distintamente visible; un dje soldanan ta siguiéle paso pa paso; e otro nan caminando na igual distancia, ta sigui nan companjeron, te nan a yega cantoe di agua. Dos dje soldánan a bahá landá transversá e río, e otro nan a keda ayí banda ta sigui camina; nan ta ristra paloe pa paloe. Después di un mei ora nan kier tendé un grito duroe; e dos soldánan koe a examiná terreno ayá banda, ta yongotá na suela; nan ta duda i nan ta yamá na companjeronan; es aki nan ta landá bai i bien liger nan ta descubri impresión liger, apenas visible, di un pia sunoe di hende.

— "Es aki no ta pia di un Cafre," e soldá di más bieuw a declará, después di a observá e impresión coe toer cuidao. Kitando anchura, pisada di un Cafre, coestumá di camná pia abao, ta drentá más den tera. Dédanan di pia també di un Cafre no ta sina cerá na otro, pasobra nunca él no sá bisti zapatoe. E impresión aki ta di un blancoe; pronto nos lo haya sabi, si ta Tall William."

— Omtrent de uniformverandering bij het leger deelt men mede, dat binnen kort voor de officieren ook onderscheidingsteekenen voor de rangen op de mouwen zullen worden aangebracht, ongeveer zooals bij de marine. Voorts bestaat het plan de afzonderlijke uniform voor den generaal staf te laten vervallen: de bij dat dienstvak behorende officieren zullen dan de uniform van het wapen, waarvan zij herkomstig zijn, blijven dragen, terwijl een afzonderlijk distinctief hen als stafofficier zal doen kennen.

BUITENLAND.

Italië.— Bij het optreden van het laatste ministerie Di Rudini gaf de Italiaansche Kamer blijk, dat zij al zeer weinig ingenomen was met die hervorming in naam, welke metterdaad niets beteekende, daar alleen de minister van financiën was uitgetreden. Er werd voorspeld, dat het kabinet niet lang meer zou duren.

Op 4 Mei is die voorspelling bewaarheid. Twaalf leden hadden zich laten inschrijven, om tegen de verklaring van markies Di Rudini het woord te voeren, en daaronder de heer Giolitti, minister van financiën en der schatkist onder het kabinet Crispi. Tevergeefs verdedigde de minister Luzzatti de financiële politiek der regeering. De Kamer was zeer woelig, zoodat de minister-president een duidelijk votum vroeg. Er waren niet minder dan elf motiën van orde voorgesteld. Met de motie-Grimaldi, waarin de verklaringen van het kabinet werden goedgekeurd, vereenigde de regeering zich.

De stemming viel: de motie was verworpen met 153 tegen 185 stemmen. Het kabinet was dus gevallen. Dezen uitslag had het te wijten aan de 8 leden, die zich bij de stemming hadden onthouden.

De heer Di Rudini verklaarde, dat de stemming zoo duidelijk mogelijk was, en dat hij de bevelen des konings zou afwachten.

Zooals men reeds uit Amerikaansche couranten vernamen heeft koning Humbert den heer Giolitti met de vorming van een nieuw kabinet belast, zoodat de Crispiansche politiek nu weer bovendrijft.

Frankrijk.— De Encycielik van Z. H. den Paus aan de Fransche kardinalen veroorzaakt veel beweging in Frankrijk. De liberalen zijn ernstig beducht voor een beslist ommekeer in de politiek der Katholieken. Tot dusverre konden zij de Katholieken steeds buiten de landszaken stooten, zeggende: Gij beoogt omverwerping van de republiek, dus revolutie; gij zijt samenzweers tegen het land. — Maar als de Katholieken volgens 's Pausen raad de bestaande regeering erkennen, dan treden zij op het terrein hunner tegenstanders en kunnen dezen binnen hunne eigen verschansingen bevechten. Vandaar de toorn der liberalen. Terecht kon de Paus in zijne Encycielik zeggen: velen hadden diezelfde

de raadgevingen in mijn laatste Encycielik niet begrepen, maar de vijanden van den godsdienst zagen er de beteekenis van in.

— Volgens den *Gaulois* zijn de Parijsche socialistenvoornemens, in Paraguay, aan de oevers der Rio Parana, eene socialistische kolonie te stichten, waar de eigendom gemeen zal zijn, en eene volledige gelijkheid zonder onderscheid van geslacht of ras zal heerschen. De moederheid zal regeeren, en de kritiek met pen en woord zal geheel vrij zijn. Het werk zal tot een minimum worden gebracht en tusschen allen gelijk verdeeld worden, volgens elks geschiktheid en de noodwendigheden van het oogenblik. Het stoffelijk welzijn van allen zou tot het maximum gebracht, en de kinderen zouden door den Staat opgevoed en onderricht worden.

Cabot heeft de proef reeds genomen, maar de socialisten beweren, dat hun program nu geheel verschilt met het vroegere. Zij willen tot het bekomen der noodige fondsen voor proefneming, welker uitslag zeker meer tegen of voor hunne stellingen zal getuigen dan alle disputen, een beroep doen op... de kapitalisten!

— Zooals van den Franschen Raad van state te verwachten was, is deze de regeering ter wille geweest en heeft verklaard, dat de aartsbisschop van Avignon en de bisschoppen van Nîmes, Viviers, Valence en Montpellier, die hunne geloovigen tot het kiezen van Christelijke gemeenteraadsleden hadden aangespoord, zich schuldig hebben gemaakt aan... machtsverschrijding!

Duitschland.— Het mag wel merkwaardig genoemd worden, dat het *Deutsche Adelsblatt*, het orgaan van den protestantschen Pruisischen adel, in een hoofdartikel de noodzakelijkheid betoogt van de tijdelijke macht des Pausen: het voegt er bij, dat het de plicht is van de conservatieven adel, uit alle macht mede te werken aan het herstel dezer macht. De *Germania* ziet te recht hierin een teken des tijds: maar men moet hierbij niet uit het oog verliezen, dat nog altijd het Drie-voudig Verbond bestaat, dat juist een hinderpaal voor het herstel der tijdelijke macht is.

— De 45ste verjaardag van koning Otto van Beieren is met geen enkel feest gevierd. Aan het hof werd die dag in diepe stilte doorgebracht, want de toestand van den ongelukkigen koning is wanhopig. Sedert twee maanden verwacht men om zoo te zeggen, elken dag het einde van zoo veel lijden.

Het karakter der zinneloosheid van den ongelukkigen koning is vreese-lijk. Vroeger had hij gedurig aanvallen van razernij, welke de lijfartsen trachten te verhelpen door de vernietiging van zijne spierkracht.

De ontspanning der organen is thans echter zoo groot, dat de koning zich slechts met de grootste moeite bewegen kan. De specialisten van Munchen keuren de wijze, waarop koning Otto door zijne genesheeren behandeld is, ten zeerste af.

— "E blancoe ta continuá camná. Ahá! "e soldá dici hariendo;" Tall William a figuréle koe ya él a scapá, pasobra aki awor él a bisti su zapatoe. Boso bin mira!" i él a moenstrá su companjeronan impresión di pia di un homber grandi.

— "Vámonos, promer koe majan nos ta cogé nos homber; más di un bē él a poné nos camná por nada; ma e viaha aki, él no ta boela bai más," un dje ótronan dici

Nan a keda ta continuá nan camino; de vez en cuando nan tabata ripará ainda impresión di un zapatoe, á lo largo dje orilja húmeda; ma a birá merdia i ya solo tabata incliná na oeste, ora nan kier tendé un grito duroe di un homber, salí fō dje mondi di mimosa un banda di camina; nan a drenta den e páloenan i nan kier mira e bandido koe nan tabata persiguiendo asina largoe i coe paciencia. E estatura gigantesca di Tall William ta na suela extendida.

— "¡Hombernan!" él dici coe e soldánan koe ya a apuntá riba d'ele. "¡No desperdiçá boso polboe. Mirá com e animal aki ta ahorrá su Magestad gastu di un pida cabuya ó di un carga di polboe i choemboe;" I él a moenstrá nan, curpa di un Cobra Capella (culebra)

koe él tabatin coe su dos manoe tené na su garganta. E monstruo tabatin seis pia largoe i diki di braza di un homber.

— "El a mordé mi na mi rodilja; coe esai mi ta despachá; lo boso tin trabao noemá di derá mi;" e bandido dici, soniando tristemente.

— "Locura, sergeant," e bieuw Nelis koe a sirbi hopi anja largoe den mes companja koe Tall William dici. "¡Kiko bo ta papia di moeri promer bo ta morto!" I e soldá bieuw a arrodiá un banda dje homber koe él a persegui duranti hopi anja—i awor poco mes mane ra un annal salvahe koe lo él tirá matá sin piedad alguna en cumplimiento di su deber—i éla desnudá e rodilja herida. Dos herida no más grandi koe un punta di feneta, camina dos gota chiquita di sanger tabata sali, atá toer cos. ¡Ma esai por ta morto! Loebidando toer cos pa compasión coe an anciano companjero, Nelis a coeminsá ta chupá e heridan; él kier a chupa e veneno afó, i duranti algún minuto, él a emplea toer su atencion na e obra di caridad.

El ta continuá.

BIJVOEGSEL TOT DE AMIGOE DI CURAÇAO

van den 4ⁿ Juni 1892, N° 440.

GOUVERNEMENT VAN CURAÇAO.

Beschikking van Zaterdag den 31 Mei 1892.
N° 314.

DE GOUVERNEUR,

Gelezen hebbende het request dd. 12 dezer maand van A. C. P. Charlouis c. s.

Gelet op:
de missive dd. 18 dezer maand N° 214 van den Procureur Generaal,
de artt. 1665, 1666 en 1667 van het Burgerlijk Wetboek voor deze kolonie;

Heeft goedgevonden:
Het reglement van de alhier opgerichte gymnastiekvereniging "Sparta" goed te keuren en die vereniging als zedelijk lichaam te erkennen.
Afschrift dezer tezenden aan de heeren A. C. P. Charlouis c. s. vergezeld van het goedgekeurde reglement.

De Gouverneur van Curaçao,
BARGE.

REGLEMENT

DER

GYMNASTIEK VEREENIGING

SPARTA

OF

CURAÇAO.

Opgericht den 19 Januari 1892.

VAN DE VEREENIGING.

— Art. 1. —

De Vereeniging "Sparta" heeft ten doel het beoefenen der Gymnastiek, en bij genoegzame deelneming ook van het schermen.

— Art. 2. —

De kleuren der Vereeniging zijn rood en wit.

— Art. 3. —

Zij heeft tot insigne eene afhangende hand die een halter omklemd houdt, hangende aan een lint van de kleuren der Vereeniging.

— Art. 4. —

Het jaar der Vereeniging begint 1° Februari en eindigt 31° Januari.

VAN DE LEDEN.

— Art. 5. —

Om als lid der Vereeniging in aanmerking te kunnen komen, moet men den leeftijd van 16 jaren hebben bereikt.

— Art. 6. —

Werkende leden zijn zij, die aan de oefeningen deelnemen. (Hun aantal mag hoogstens veertig bedragen).

Kunstlievende leden zijn zij, die door geldelijke bijdragen de Vereeniging ondersteunen.

Eereleden zijn zij, die op voordracht van het bestuur of van vijf werkende leden door de stemgerechtigden als zoodanig worden verkozen.

— Art. 7. —

Hij die wensch aangenomen te worden:
a. als werkend lid, moet zich daartoe schriftelijk tot het bestuur wenden;
b. als kunstlievend lid, kan volstaan met zulks aan een der bestuursleden te kennen te geven.

— Art. 8. —

De ballotage van leden geschiedt maandelijks in eene daarvoor door het bestuur te beleggen huishoudelijke Vergadering, die der eereleden echter in eene Vergadering volgende op die waarin de voordracht heeft plaats gehad.

Minstens acht dagen vóór de ballotage, in de 1° alinea van dit art. bedoeld, zal het bestuur den werkenden leden van de ingekomen verzoeken moeten kennisgeven.

Tot de toelating van den candidaat wordt vereischt dat $\frac{2}{3}$ der uitgebrachte stemmen gunstig zij.

Wordt de candidaat afgestemd, dan zal hij zich eerst na een jaar weer mogen aanmelden.

— Art. 9. —

Aan de Leden worden diploma's uitgereikt.

— Art. 10. —

Elk lid, dat voor zijn lidmaatschap wensch te bedanken, moet daarvan, minstens eene maand van te voren, schriftelijk aan den Secretaris kennisgeven.

— Art. 11. —

Ieder lid dat zich aan wanordelijk gedrag schuldig maakt, kan door het Bestuur, na ernstige vermaning, in overleg met de werkende leden, van zijn lidmaatschap worden vervallen verklaard.

— Art. 12. —

De leden zijn verplicht:
1° zich naar de bepalingen van het reglement en de voorschriften van het bestuur te gedragen.
2° Hunne contributiën op den vastgestelden tijd te voldoen.
De werkende leden bovendien alle vergaderingen zooveel mogelijk getrouwlijk bij te wonen.

— Art. 13. —

Alleen de werkende leden hebben recht van stemmen, de eereleden hebben echter eene raadgevende stem.

— Art. 14. —

Elk werkend lid heeft het recht op eene oefeningsvergadering één persoon te introducereen. Dezelfde persoon mag niet meer dan tweemaal gedurende een verenigingsjaar geïntroduceerd worden.

HET BESTUUR.

— Art. 15. —

Het bestuur der Vereeniging bestaat uit een President, een Vice-President, een Secretaris, een Penningmeester en drie Commissarissen van Orde.

— Art. 16. —

De leden van het bestuur worden voor den tijd van een jaar uit en door de werkende leden met meerderheid van stemmen gekozen.

De President behoeft echter geen werkend lid der Vereeniging te zijn.

— Art. 17. —

De Leden van het Bestuur treden bij het einde van elk Verenigingsjaar af, doch zijn terstond herkiesbaar.

— Art. 18. —

Het Bestuur vergadert minstens eens in de drie maanden.

VAN DEN PRESIDENT.

— Art. 19. —

De President leidt de vergaderingen, heeft het recht buitengewone te beleggen en de discussiën te sluiten, indien de zaak in behandeling, naar zijn oordeel, genoegzaam is toegelicht.

Bij afwezigheid van den President treedt de Vice-President in zijne plaats op, zijn zij beiden afwezig, dan treedt de Secretaris als Voorzitter op. Zoo geen der Leden aanwezig is, zal de Vergadering geen voortgang hebben, met uitzondering van de oefeningsvergaderingen.

De President onderteekent met den Secretaris de goedgekeurde notulen en alle stukken van de Vereeniging uitgaande. Hij bekrachtigt met zijne handteekening de door het Bestuur goedgekeurde rekeningen.

VAN DEN SECRETARIS.

— Art. 20. —

De Secretaris houdt de notulen van het ter Vergadering verhandelde; deze worden op de volgende bijeenkomst voorgelezen en na door leden te zijn goedgekeurd, geteekend.

Tevens is hij belast met de te voeren correspondentie.

Hij geeft schriftelijk kennis aan de leden van de te houden openbare en algemeene Vergaderingen en maakt den uitslag den ballotages zoo spoedig mogelijk aan de betrokkene personen bekend.

— Art. 21. —

De Secretaris doet op de jaarlijksche algemeene vergadering verslag van den

toestand der Vereeniging.

Hij houdt de navolgende registers:

- 1° van de Leden der Vereeniging.
- 2° " " verzondene brieven.
- 3° " " Schenkingen aan de Vereeniging gedaan, met vermelding van de namen der schenkers en de datums.

VAN DE PENNINGMEESTER.

— Art. 22. —

De Penningmeester houdt de kas, zorgt voor het innen der contributiën en entreegelden en doet geene uitgaven zonder voorkennis van het Bestuur. [Mocht dit bedrag de som van f. 10 te boven gaan dan zal daartoe eene vergadering zoo noodig worden belegd, en beslist alsdan de meerderheid der aanwezige werkende leden.]

Hij houdt behoorlijk boek van alle inkomsten en uitgaven.

Hij doet op de jaarlijksche algemeene vergadering verantwoording van zijn gehouden beheer.

De President benoemt alsdan eene Commissie van 3 Leden om die verantwoording na te gaan.

VAN DE COMMISSARISSEN

VAN ORDE.

— Art. 23. —

De Commissarissen van orde zorgen voor den geregelden gang van zaken. Beurteilungen wordt een dezer Commissarissen, door het Bestuur aan te wijzen, belast met het beheer der eigendommen der Vereeniging en houdt daarvan aantekening.

De oudste Commissaris zorgt dat er op elke vergadering een presentie- en een introductieboek aanwezig zijn en houdt daarop het toezicht.

De oudste der Commissarissen, op de Vergadering aanwezig, zal, bijaldien een der leden zich wanordelijk gedraagt, hiervan binnen 24 uur, aan het Bestuur schriftelijk kennis geven.

VAN DEN DIRECTEUR.

— Art. 24. —

De Directeur regelt en leidt de oefeningen.

Hij heeft in de Vergadering eene raadgevende stem.

VAN DE VERGADERINGEN.

— Art. 25. —

Er worden door de Vereeniging oefenings-huishoudelijke en openbare vergaderingen, en jaarlijks in de maand Januari eene algemeene vergadering gehouden.

— Art. 26. —

De oefeningsvergaderingen zullen 2 maal's weels gehouden worden en wel's Woensdags en Zaterdags avond van half zeven tot half acht.

— Art. 27. —

Huishoudelijke en algemeene vergaderingen worden gehouden, zoo dikwijls het bestuur zulks noodig acht, of op verzoek van minstens 10 werkende leden.

— Art. 28. —

Wanneer op een der vergaderingen omtrent een voorstel de stemmen staken, wordt dit voorstel geacht verworpen te zijn.

— Art. 29. —

Zoo mogelijk zal er eens in het jaar eene Openbare Vergadering gehouden worden, waartoe het Programma in eene Vergadering der werkende leden, in overleg met den Directeur, wordt opgemaakt.

— Art. 30. —

Alle Leden hebben het recht 2 dames en een heer op de Openbare Vergaderingen te introducereen.

— Art. 31. —

Jongelingen beneden den leeftijd van 10 jaren mogen echter niet worden geïntroduceerd.

— Art. 32. —

Tot het houden eener huishoudelijke vergadering moet minstens de helft der werkende leden aanwezig zijn.

Mocht deze niet ter vergadering zijn, dan zal binnen acht dagen eene nieuwe worden belegd, die ongeacht het aantal leden, voortgang zal hebben.

VAN DE EIGENDOMMEN.

— Art. 33. —

Alleen de werkende leden hebben deel in de eigendommen der vereeniging.

— Art. 34. —

Allen die voor hun lidmaatschap bedanken of daarvan vervallen verklaard worden, verliezen alle rechten op de eigendommen der Vereeniging.

— Art. 35. —

Van de schenkingen aan de Vereeniging gedaan zal door het Bestuur in de daarop eerstvolgende vergadering den leden kennis worden gegeven.

VAN DE GELDMIDDELEN.

— Art. 36. —

De contributie bedraagt per maand voor de werkende leden een gulden, voor de kunstlievende leden vijftig centen, te voldoen bij vooruitbetaling.

Eereleden betalen geene contributie. Ieder werkend lid der Vereeniging betaalt bovendien een entreegeld van f. 2.50.

— Art. 37. —

Elk werkend lid is verplicht zich een exemplaar van dit reglement alsmede het insigne der Vereeniging bij het Bestuur aan te schaffen.

Aan de Eereleden wordt een reglement gratis toegezonden.

— Art. 38. —

Ieder lid is verplicht de schade te vergoeden, die hij, of een door hem geïntroduceerd persoon door eigen schuld veroorzaakt.

— Art. 39. —

Het lid, dat, zijn contributie, entreegeld of andere geldelijke verplichtingen, niet voldoet binnen 14 dagen na eene schriftelijke aanmaning van den Penningmeester, verliest het lidmaatschap.

ALGEMEENE BEPALINGEN.

— Art. 40. —

Tot de ontbinding der Vereeniging wordt de toestemming vereischt van $\frac{3}{4}$ der werkende leden.

— Art. 41. —

Geene wijzigingen kunnen in dit reglement worden gebracht dan op voorstel van het Bestuur of op dat van minstens 15 der werkende leden bij het Bestuur ingediend.

Deze voorstellen zullen op eene vergadering, volgende op die waarin zij aan de leden zijn medegedeeld, behandeld worden. Deze laatste zal binnen de 14 dagen na de eerste moeten worden gehouden.

$\frac{2}{3}$ der uitgebrachte stemmen beslist over de al of niet aanneming van het voorstel.

— Art. 42. —

Stemmingen over personen geschieden bij ongeteekende en dichtgevouwen briefjes, over zaken mondeling.

— Art. 43. —

Een verworpen voorstel mag niet binnen de zes maanden herhaald worden.

— Art. 44. —

Het bestuur beslist omtrent alles, waarin door dit reglement niet is voorzien.

— Art. 45. —

De Voorzitter vertegenwoordigt de Vereeniging in en buiten rechten.

— Art. 46. —

Dit reglement treedt in werking op den 1° Februari 1892.

Aldus aangenomen en vastgesteld in de Vergadering van den 31° Januari 1892.

Charlouis.

Josias L. Henriquez.

H. J. Cohen Henriquez.

H. J. Beaujon.

C. A. F. Hellmund.

I. van Lier.

E. van Tijn.

— De quaestie der erfopvolging van den door Bismarck verdreven hertog van Cumberland is nog lang niet ten einde. Zooals men weet, had het hoofd van het Welfenhuis recht op de kroon in het koninkrijk Hannover en het hertogdom Brunswijk. Hannover wordt door Pruisen beschouwd als definitief geannexeerd, maar Brunswijk doet het slechts door een regent besturen.

In Brunswijk nu heeft de bevolking de invoeging in de openbare geboden gevraagd van de orati *Oremus pro duce nostro Ernesto Augusto*. De Brunswijker willen dus Ernst August van Cumberland openlijk als hun hertog erkend zien.

Ook de Hannoveranen schikken zich niet allen in den bestaanden staat van zaken. Dezer dagen werd de verjaardag van de Koningin-moeder gevierd, en graaf Bernstorff-Wehningen zeide daarbij: „Niemand zal gelooven, dat wij, Hannoveranen, 26 jaar geleden hebben, om ons ten slotte met eene goldelijke uitkeering te vergenoegen. De rechtschending van 1866 moet hersteld worden, als Duitschland zich niet in zijne inwendige ontwikkeling wil belemmerd zien. Wij verzaken onze rechten niet voor een schotel linzenmoes.” De kamerheer Von Munchhausen bracht een heildronk uit op den hertog van Cumberland, dien hij weldra zijne triomfantelijke intrede hoopte te zien doen in zijne hoofdstad Hannover.

— De Berlijnsche politie heeft een roovershol ontdekt in het bosch Grunewald, waar de keizer bijna dagelijks alleen wandelt of paard rijdt. Twee roovers, die „thuis” waren, werden gevat. Men hoopt ook de overige leden van de bande, die daar in den omtrek veel geroofd en geplunderd heeft, in handen te krijgen. Keizer Wilhelm moet op zijne eenzame omdolingen in het groene bosch dikwijls vlak bij het hol geweest zijn, en men verwondert zich erover, dat hij nooit is aangevallen.

— Keizer Wilhelm heeft een trein laten bouwen van ontzaglijke weelde. Er is 3 jaar aangewerkt: de kosten zijn 3 miljoen mark. De trein bestaat uit 12 rijtuigen door overdekte gangen met elkaar verbonden: daaronder zijn: een bibliotheekzaal, geheel met gobelins uit het Charlottenburger paleis behangen; een eetzaal in gebeeldhouwd eikenhout; een geheel met witte zijde behangen salon; twee kinderkamers; een rookzaal, drie slaapkamers, ieder met een badkamer en een toilet-kabinet; een groote keuken en verschillende afdeelingen voor het gevolg en bedienden.

Oostenrijk. — In Hongarije woont aan de oostelijke grens eene bevolking, die tot twee verschillende rassen behoort: de Rumenen en de Magyaren, tusschen wie een diepe vijandschap bestaat, waarvan menig blijk uit de laatste jaren nog versch in het geheugen ligt. Opgewekt door het lezen van de anarchistische aanslagen in de dagbladen, besloten die heethoofden ook in hun strijd de dynamiet-methode toe te passen, zoodat te Verselot de huizen van twee bekende leden der Magyaarsche partij deerlijk beschadigd werden door de ontploffing van bommen. Een Rumeen is als de vermoedelijke dader aangehouden. Het ontbreekt er nog maar aan, dat de Hongaarsche Kamerleden, die toch reeds om hunne heftigheid berucht zijn, bommen in het parlemensgebouw meebrengen bij wijze van argumenten. Waarom niet? Ze gebruiken er nu reeds den degen en het pistool voor.

— In de Hongaarsche Kamer is eene zitting gehouden, waarin een grof incident is voorgevallen.

Er werd gedebatteerd over eene interpellatie van den heer Taly, die de regeering ondervroeg over de strafmaatregelen, welke zij genomen had tegen een officier, die een soldaat der landweer op straat in het gezicht had geslagen, omdat deze hem niet gegroet had. De staatssecretaris Gromot de Vaiszka, verklaarde namens het ministerie, dat de officier met tien dagen arrest gestraft was. Aan den eisch der oppositie, om den naam van dien officier voor het ge-

heele land te noemen, weigerde hij echter gevolg te geven.

Daarop riep de heer Julius Horvath, van de oppositie, uit: „Ik verklaar, dat die kerel een zwijn en een schurk is. Nu is hij wel verplicht zich bekend te maken.”

Van zulke middelen wordt door een lid der volksvertegenwoordiging gebruik gemaakt!

Engeland. — De Glasgowsche universiteit heeft den aartbisschop Ch. Eyre benoemd tot doctor in de letteren, uit overweging zijner groote verdiensten op archaeologisch gebied. Dit is voor de eerste maal sedert de reformatie, dat aan een R. C. geestelijke deze eer wordt bewezen.

Belgie. — In België dreigen de socialistischen groot schandaal te maken. De werkmansbond van Luik heeft de partijgenooten in het geheele land aangespoord om daar te komen, ten einde een groote betooging te houden. De burgemeester had nl. den socialistischen optocht op 1 Mei ter voorkoming van ongeregeldeheden verboden — waarin hij groot gelijk had. De groote processie, die ter eere van den H. Lambertus door de stad zou trekken, verbood hij niet, want de deelnemers aan processies maken geen opstootjes. Dit was echter den socialistischen niet naar den zin. Zij hadden gewild, dat eene godsdienstige processie met eene roode revolutie betoogingen zou gelijk gesteld zijn, en willen thans met eene groote bande de processie volgen, natuurlijk om met de deelnemers in botsing te komen en dan te kunnen zeggen: Ziet ge wel, dat er ter gelegenheid van processies ook ongeregeldeheden ontstaan?

Luxemburg. — In de afdeelingen der Luxemburgsche Kamer is het voorstel tot uitbreiding van het kiesrecht, dat te dezer plaatse uitvoerig behandeld is, in behandeling genomen. De Kamer blijkt tot meerdere uitbreiding geneigd te zijn dan de Raad van State, die eene verlaging van den census tot 20 francs voorstelde, doch wil niet zoover gaan als de heer Von Blochausen, die den census op 10 francs bepaald wenschte te zien. Door de groote meerderheid der leden is het verlangen te kennen gegeven, om de grens der kiesbevoegdheid vast te stellen op het belastingminimum van 15 francs. Bij de aanneming van dit voorstel zou het aantal kiezers van 6600 op ongeveer 14.600 klimmen.

Bulgarije. — Het dynamiet wordt tegenwoordig niet alleen door de anarchistischen gebruikt, om hunne kwaadwillige doeleinden te volvoeren, maar ook politieke woelwaters bezigen het met staatkundige bedoelingen. De ontdekking in Rumenië van een tegen het Bulgaarsche gouvernement gericht complot toonde zulks reeds.

Rusland. — Het gerechtshof te St. Petersburg heeft het vonnis der rechtbank van Reval bevestigd waarbij de kantonrechter Sadowski en de politie-inspecteur Lein tot veertien maanden vesting en acht maanden gevangenisstraf veroordeeld werden wegens het toebrengen van knoetslagen aan boeren, wien zij bekentnissen wilden ontrukken.

Polen. — De Poolsche bladen handelen een schets op van den toestand in Warschau, die eene schande is voor de Russisch regeering.

Volgens een statistiek, door de Russische overheid zelve opgemaakt, woont twintig percent van de bevolking der Poolsche hoofdstad op zolders of in kelders. Er zijn 5623 van die woningen in de lucht of onder den grond, die 6993... kamers — zegt de statistiek — bevatten.

Die kotten worden door 28.175 personen bewoond. d. i. 4 à 5 personen van alle geslacht en leeftijd, die samen in één verblijft leven, eten en slapen. Tienduizend daarvan zijn kinderen onder de vijftien jaren.

De ellende is dus verschrikkelijk. Men zal er zich nog een beter denkbeeld van kunnen vormen, als men weet, dat zeventig van die hollen niet eens een venster hebben, om lucht of licht door te laten; een gat in de deur doet als zoodanig dienst. Zooals men weet, berekent men een minimum van 25 kubieke meters lucht

als noodig per persoon; de ongelukkige Polen der mindere klasse te Warschau hebben er nauwelijks 8 à 10! Ongeveer 150 dier woningen hebben geen stookgelegenheid of schoorsteen; wat er gedurende de ijzige Russische winters daar geleden wordt nog vermeerderd door de onuitstaanbare vochtigheid, daar de geregelde overstromingen van den Weichsel zeventien straten onder water zetten, welker kelders door die armen bewoond worden.

De sterfte is dan ook ontzettend. Terwijl onder de geboede klassen het sterftecijfer 18 percent bedraagt, is dat 40 percent op de werklieden en 57 op de daglooners.

Turkije. — In Turkije gebruikt eene politieke partij ontplofingsmiddelen. Men verdenkt er de Armeniërs van, die door deze dreigementen hunne nationale onafhankelijkheid denken af te dwingen. Er moet eene bezending bommen in het paleis van den Sultan aangekomen zijn. Thans wordt het paleis streng bewaakt, en zijn een zestigtal Armeniërs gearresteerd.

China. — De Engelsche overheid te Hongkong, heeft, naar aanleiding van de voortdurende bedrijvigheid der geheime genootschappen, besloten, gehoor te geven aan het aanbod der Chineesche regeering, om het verbod van uitvoer van wapenen met 9 maanden te verlengen.

Afrika. — Geruchten, door uit het binnenland komende Arabieren te Zanzibar aangebracht, vermelden, dat Emin-pacha op den terugtocht van zijne mislukte expeditie aan de doorgestane vermoedenis en de pokken zou gestorven zijn.

Amerika. — De wetgevende vergadering van den staat New-York heeft, met 70 tegen 34 stemmen, een wetsvoorstel aangenomen, waardoor aan vrouwen het kiesrecht toegekend wordt voor alle staatsambten en betrekkingen, die volgens de wetten van dien Staat door verkiezing vervuld worden. Het voorstel treedt den 1 Juli 1893 in werking.

— De Canadensche eerste minister ontving een deputatie van dames, die op toekenning van het stemrecht aan vrouwen kwamen aandringen. Hoewel de minister niet kon beloven, dat de zaak nog in deze zitting behandeld zou worden, verzekerde hij toch, dat het niet lang zou duren, eer de vrouwen in Canada alle burgerschapsrechten zouden hebben.

— Het gerechtshof te Ohio moet de vraag uitmaken, of een verhoor per telefoon wettig is. Onlangs kon de verweerder in een proces door ziekte niet verschijnen, maar gaf per telefoon inlichtingen, op grond waarvan thans de uitspraak wordt bestreden.

VERSCHEIDENHEDEN.

Eenige jaren geleden zat de Hertog van Wellington aan zijn schrijftafel in zijn bibliotheek, toen plotseling de deur openging, en zonder zich aangediend te hebben een persoon binnentrad van een alierongunstig voorkomen.

— Wie zijt gij? vroeg de Hertog opkijkende, kort en droog zooals hij gewoon was, terwijl hij in het minst niet van houding veranderde.

— Ik ben Apollyon. Ik ben hier gezonden om u te doden.

— Mij te doden? Dat is heel aardig.

— Ik ben Apollyon en moet u ter dood brengen.

— Zijt gij gehouden het van daag nog te doen?

— Dag en uur zijn mij niet aangewezen; maar ik moet mijne zending volbrengen.

— Dat komt slecht uit; erg druk; een groot aantal brieven te schrijven. Kom op een anderen tijd eens terug, of schrijf me een enkel woord, dan ben ik voor u klaar.

Toen ging de hertog voort met zijne correspondentie.

De krankzinnige, waarschijnlijk overbluft door den ernst en de onbeweeglijkheid van den ouden edelman, verliet den kamer en binnen een half uur zat hij in een gesticht.

Men verhaalt eene zonderlinge geschiedenis dezer dagen te Parijs voorgevallen. Een tamelijk wel gekleed man trad een der groote restauraties van Parijs

binnen, zette zich aan tafel en bestelde een uitgekoken diner. Hij dronk fijne wijnen, champagne en vroeg de kostbaarste sigaren.

Toen het uur van betaling geslagen had riep hij den patroon.

— Ik heb geen geld zeide hij op zeer eenvoudigen toon.

De patroon maakte zich natuurlijk boos en was reeds op 't punt de politie te gaan halen, toen de andere hem met een teeken tegenhield.

— Ik ben anarchist, zegde hij glimlachend. Ik raad u niet aan mij in onaangenaamheden te brengen.

Oogenblikkelijk werd de patroon, die zich met schrik het lot van Véry herinnerde, kalm, vriendelijk zelfs, ootmoedig en nederig. Hij hielp den cliënt zijnen overfrak aantrekken.... bedankte hem misschien wel voor de eer, die hij hem aangedaan had en liet hem gerust heengaan.

ADVERTENTIEN.

MR. R. M. RIBBIUS

roept, bij zijn vertrek naar Nederland, aan zijne vrienden en kennissen alhier, een hartelijk vaarwel en tot wederziens toe.

Curaçao 30 Mei 1892.

BOTICA DEL CARMEN

ta ofrecó di venta

Accite di bakijauw di Dr. de Jongh. Cacao marká Blokker i Bensdorf, fabricá na Amsterdam na bleki di oen liber i mei liber.

Lechi condensá di Nestle. Vevey Suisa. Marina lacteada di Nestle, Vevey Suisa.

Thee di Souchon masja sabroso i barata. Skuier di kabei eléctrico di Dr. Scott, masja recomendá pa hende koe ta soefri dolor di cabez.

Skuier di djente eléctrico di Dr. Scott masja recomendá pa hende koe ta soefri dolor di djente.

Solé di zapato eléctrico di Dr. Scott masja recomendá i bon pa hende koe ta molestá di rematismo.

Machien eléctrico di Dr. Scott pa krul kabei.

Skuier di kabei di stal y gewone. Skuier di djente hopi sorto tamben e sorto goestá americano di filtro (Ideal felt tooth polisher).

Faha abdominal pa mohé.

Oen soertido grandi di diferente i bon sorto di breukband.

Agua di florida di Lanman y Kemp, New York, na dozijn bottel henté i na mitar bottel, tamben di Rigaud & Co, Paris, meeskoos.

Diferente sorto di peelchi di Upjohn (FRIABLE PILS.)

Koos di kita stof di ploema grandi i barata.

Oen masja gran surtido di bril nobo poco dia recibí.

Toer sorto di medicinas patentadas.

Masja hopi bon sorto di bienja corá, blanco i medinal:

CORÁ

Leognan, na dozijn, bottel i mitar bottel. St. Emilion na damisjan, bottel y mitar. St. Raphaél Málaga.

i masjar boon sorto di cognac medicinal

